

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Vysoudilem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Matiční 730/3, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/15572/14/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.8.2014 č.j. 656389/14/OT, **o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokáta Mgr. Petra Vysoudila se určuje částkou 6.292,- Kč,** která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/15572/14/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí

Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 14.8.2014 č.j. 656389/14/OT, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2014. Žalovaný poukázal na podmínky nároku na příspěvek na bydlení upravené zákonem č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, jejichž splnění žalobkyně v řízení neprokázala, a proto jí nárok na tuto dávku nevznikl. Žalobkyní předložená nájemní smlouva, která měla prokazovat, že je nájemkyní předmětného bytu, odporuje dalším dokladům, které měl prvoinstanční orgán k dispozici a které prokazují zánik členství žalobkyně v bytovém družstvu a trvání nájemního poměru k tomuto bytu.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, kterou doplnil na výzvu krajského soudu její právní zástupce. V žalobě nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že již není nájemcem bytu č. X nacházejícího se na adrese H. X, O.-H. Má za to, že je stále členkou Bytového družstva H. X a že nájemní smlouva k uvedenému bytu je platná. Žalobkyně tvrdí, že nikterak nedošlo k jejímu vyloučení z členství v bytovém družstvu rozhodnutím ze dne 18.4.2001 a co se týče výpovědi z nájmu z bytu učiněné dne 26.2.2004 ze strany bytového družstva, ta je neplatná a nájemní poměr proto trvá. Žalobkyně nadále řádně platí nájemné a služby a na uvedené adrese má hlášen trvalý pobyt. Měla proto nárok na dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení a proto se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 23.9.2014 sp. zn. SZ/2172/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/15572/14/4S-MSK, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 30782-14-OT a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně vzal krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na bydlení dne 16.7.2014 s tím, aby jí dávka byla přiznána od 1.7.2014. Tento správní spis obsahuje doklad o výši nákladů na bydlení žalobkyně na adrese trvalého pobytu O.-H., H.X, v němž je uvedena výše nájemného 2.510,- Kč za první a druhý měsíc čtvrtletí, plyn 360,- Kč za první měsíc druhého čtvrtletí, elektřina první měsíc čtvrtletí 560,- Kč, druhý měsíc čtvrtletí 750,- Kč, třetí měsíc čtvrtletí 700,- Kč, odvoz odpadu za první měsíc čtvrtletí 100,- Kč a doklad o výši příjmů žalobkyně za dobu druhého čtvrtletí roku 2013 (dávky důchodového zabezpečení ve výši 15.891,- Kč).

Součástí správního spisu je přípis ze dne 21.7.2014 předsedkyně Bytového družstva H. X Mgr. I. C. adresovaný správnímu orgánu

I. stupně, v němž sděluje, že žalobkyně není ani členem Bytové družstva H. X ani nájemcem bytu a že v současné době probíhá soudní jednání o vystěhování z bytu. Poté, kdy byla žalobkyně vyzvána, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí, dne 14.8.2014 vydal Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí sp. zn. 30782-14-OT, č.j. 656389/14/OT, kterým zamítl žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s odůvodněním, že podle sdělení JUDr. Martina Skyby ze dne 3.5.2013 zastupujícího na základě plné moci Bytové družstvo H. X, není žalobkyně členem tohoto bytového družstva a nájemcem bytu č. X na ul. H. X, O.-H. Žalobkyně proto nesplňuje podmínky stanovené § 24 zákona č. 117/1995 Sb. v platném znění. Dále se ve správním spisu nachází odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.9.2014.

Z usnesení Okresního soudu v Ostravě č.j. 94Nc 11486/2007-4 krajský soud zjistil, že v exekuční věci oprávněného bytového družstva H. X proti povinné M. K., nar. X byla nařízena podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 192/2007-434 ze dne 27.9.2007, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 62C 144/2000-380 ze dne 11.1.2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 30.510,30 Kč exekuce na majetek povinné.

Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

- a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35,
- b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficient 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Podle ust. § 231 odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí členství v družstvu zaniká písemnou dohodou, vystoupením, vyloučením, prohlášením konkursu na majetek člena, zamítnutím insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku člena, doručením, vyrozuměním o neúspěšné opakované dražbě v řízení nebo v exekuci nebo, nejsou-li členská práva a povinnosti převoditelná, pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí, postižením členských práv a povinností, nebo právní mocí exekučního příkazu postižením členských práv a povinností po uplynutí lhůty uvedené ve výzvě ke splnění vymáhané povinnosti podle zvláštního právního předpisu, a byl-li v této lhůtě podán návrh na zastavení exekuce, po právní moci rozhodnutí o tomto návrhu nebo zánikem družstva.

Podle ust. § 714, věty první občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013 zánikem členství osoby v bytovém družstvu zanikne její nájem bytu.

Zásadním žalobním bodem žalobkyně bylo to, že v průběhu správního řízení řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu předložením nájemní smlouvy

a příslušných dokladů o nákladech na bydlení. Nicméně shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 č.j. 94Nc 1148/6/2007 byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a na základě tohoto usnesení byl vydán exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to členských práv a povinností žalobkyně v bytovém družstvu H.X. Ze shora uvedeného přípisu předsedkyně Bytového družstva H. X a z dalšího sdělení tohoto družstva, které bylo správnímu orgánu I. stupně předloženo v obdobných správních řízeních žalobkyně ve věci jejich žádostí o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, kdy v těchto věcech probíhala rovněž přezkumná soudní řízení, je krajskému soudu známo, že bytové družstvo sdělilo, že členství žalobkyně v tomto bytovém družstvu zaniklo, že žalobkyně užívá byt bez právního důvodu a že v té době probíhalo soudní řízení ve věci jejího vystěhování z bytu. Z předchozích případů je také soudu známo, že v souvislosti se shora vydaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 byla na majetek žalobkyně nařízena k uspokojení pohledávky Bytového družstva H. X exekuce a že pověřený soudní exekutor vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to jejich členských práv a povinností v Bytovém družstvu H. X. V souladu se shora citovaným ustanovením § 231 odst. 1 obchodního zákoníku žalobkyni tak zaniklo členství v Bytovém družstvu H. X a v souvislosti s tím podle § 714 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013) zanikl její nájem k předmětnému bytu. Přitom z ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení to, že žadatel o tento příspěvek je vlastníkem nebo nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, ať už k datu vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně či k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemohou nic měnit ani další námitky žalobkyně, že Bytové družstvo H.X přijímá prostředky na bydlení ze soudních úschov, kde žalobkyně každý měsíc hradí předepsané nájemné ve výši 2.510,- Kč, přestože pronajímatel tvrdí, že nehradí ničeho.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou. Na tomto závěru nemůže nic změnit dříve vydané oznámení Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.4.2012, kterým tehdy žalobkyni dal na vědomí zvýšení příspěvku na bydlení ani rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 11.6.2015, že žalobkyni byl poskytnut tento příspěvek ve výši 4.463,- Kč měsíčně od 18.2.2015 do 30.6.2015, když žalobkyně doložila nájemní smlouvu platnou od 1.12.2014. Příspěvek jí byl přiznán od 18.2.2015, kdy změnila i trvalý pobyt na adresu A. 1861/2, O.-Z.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu čtyř úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a čtyř

pokračování

- 5 -

18Ad 78/2014

režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí pak celková odměna za zastupování žalobkyně 6.292,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 13. srpna 2015

JUDr. Petr Indráček

samosoudce